

»Ein dagin komu teir eftir mær, og ætlaðu at leggja á meg. Tá traðkaðu Björn og Søren til. Teir tóku í hann, og sögdu, at um hann ikki lat meg fáa frið, so skuldu teir geva honum ein frammaná«

Halldór Hjálmarsson

Arbeiðið umborð var krevjandi, og teir svóvu so at siga einki meðan teir vóru úti. Telefon var eingin, so Halldór hevði ongan at tosa við um strævnu støðuna. Hann royndi bara at arbeiða og arbeiða og halda seg fyri seg sjálvan. At vera ósjónligur, so maskinmeistarin og hin lótu hann fáa frið

– Eg var eitt lætt mál, tí eg var so illa fyri, sigur Halldór Hjálmarsson
Myndir: Sigmar Mørkøre